

ענה פייפרון העלים העידו אחרת

(המשך מעמוד 48)

בה בקצותיהם של העללים משר לשת הדגמים היא דומה. ולכן מת קבל על הדעת שמקורם מאותו עץ. אולם גם הסניגורית ד"ר עדנה קפלן היא עורכת דין חריפה ולא נתנה לאתגר הבוטאני להכריע את גורל המישפט נגדה. היא פנתה לי חוקר מהאוניברסיטה העברית, ד"ר אבינועם דנון, וביקשה ממנו לערוך עבורה בדיקה קטנה. בעזרת ה' מישטרה קיבל החוקר דגימות מ' שלושת המקומות אותם בדקה ה' מומחת המישטרה. הוא בדק את עלעלי הפלפולן ממגרש ה' הניהה ואת העלעלים שנמצאו ה' הדופן ובתוך מכונית הפרוד טראנ' זיט. אך הוא לא הסתפק בכך, הוא בדק גם עלים מעץ פלפולן שקטף ב'ירושלים.

כאשר עלה על דוכן העדים הת' בראש העללים יכולים להעיד גם אחרת. חוקרת המישטרה העידה על העלים מראיה בלבד, אך החוקר עשה בדיקה במיקרוסקופ אלקטרוני גי. מכשיר משוכלל זה עושה בדיקה מיקרואנליטית של החומר ש' בפניו. האלקטרונים של הקטן ש' מייצר המכשיר פוגעים באטומים שבחומר הנבדק, ומעלים את ה' אלקטרונים של האטומים הפגועים לרמת אנרגיה כזו, שהאטומים עצ' מם מתחילים לפלוט קרינה.

הקרינה טיפוסית מאוד לכל אחד מהחומרים הידועים. הקרינה נבדקת על-ידי המכשיר והוא מראה אותו על המסך. הקרינה של כל יסוד כימי ניתנת לזיהוי על-ידי אמצעים הקיימים במכשיר.

מארבע הדגימות, שבדק דנון, התקבלו צילומים של קווים המייצג' גים כל אחד כמות של חומר ה' קיים בעלה הנבדק. החוקר בדק רק את החומרים שנמצאים בעל' עליו הפלפולן בכמויות גדולות: צורן, כלור, אשלגן, סידן וגפרית. שני סוגי קווים, הוא הציג את התמונות בפני בית-המישפט התור' צאה היתה הפתיעה. בעלעלם ש' נמצאו במכונית ועל דופן המכונית נראו קווים כמעט זהים בכל החור' מרים העיקריים. ואילו הקווים של הדגימה מהעץ במיגרש-החנייה הר' או קווים שונים ונבדלים לחלוטין. אפילו בית המישפט בעיניו הבחין מנוסה יכול היה להבחין בכך. ב' היתה נדע מנומקת הסביר המומחה כי אין לו ספק שהעלים מהמכונית ומדפנה מקורם באותו עץ, המקור' אינו עץ הפלפולן שבמגרש החנייה. גם שתי הדוגמאות הנוספות שלקח ב'ירושלים ובתל-אביב הדגישו את השוני בהרכב הכימי של העצים.

על על הבדיקות שהעץ, קבע החוקר בחותמת-ידו, כי העלים ש' נמצאו בפרוד טראנזיט לא נפלו מהעץ שבמיגרש-החנייה. ומאחר שהפלפולן הוא עץ נפוץ ביותר ב' גינות הנוי העירוניות והכפריות לאורך עמק החוף ושאר חלקי ה' ארץ, מניח החוקר כי הדוגמאות של עלעלי הפלפולן חדרו למכונית ממקום אחר.

הזיוד אשר הורשע עד כה בתיק השוד וההריגה, הוא רומן בינאש' ויילי, שהודה במעשיו. המישפט נגד

במדינה

גישים עצמם חופשיים להתעלל בה. כל מי שהתחשק לו היה נכנס לדירתה בכל שעה משעות היום. הם היו מתיישבים בדירתה כאורח חים בלתי-קראים, ומשתמשים בה כבמועדון פרטי. היום פותחים את המקורר בלי בקשת רשות, ואוכלים מכל הבא ליד.

יום לפני ביקורה של המישטרה הגדיש את הסאה בחור בן-גילה, מרדכי ("מראד") יצחק. הוא הת' יישב לו בסלון וביקש לשמוע מ' סיקה מהטייפ שלה. כאשר התנגדה, ניסה לקחת את המכשיר איתו. "היום אתה רוצה את הרדיו, ומחר תיקח את הטלוויזיה", אמרה ריקי והתנגדה. התפתחה מריבה, כאשר מראד מכה אותה, יורק בפניה ו' קורע שרשרת מעל צווארה. לבסוף, כאשר ראה שריקי נאחזת בטייפ בכל כוחה, בעט בשולחן זכוכית שעמד בפניה וריסק אותו לרסיסים. הוא עזב את הדירה ברוגז, אך בלי הרדיו.

במהלך המריבה איימה ריקי על מראד כי תתלונן במשטרה, ואז לדבריה אמר לה: "אני אעלים לך את הילדות". איום זה החריד את ריקי. כאשר היא הולכת לעבודתה, היא שולחת את הילדות לשחק בגן הציבורי שליד הבית. והאיום גרם לה לחשוש להשאיר את הילדות. ריקי היא למודת סבל ומכירה יפה את דרכי הפעולה של העולם התחתון. היא נולדה וגדלה בפי, שבכונה של מפוני עוני, במקום שהסמים והעבריינות נפוצים. ב' שיכונים החדשים המצב דומה.

למחרת באה ריקי בוכיה למיש' טרה וביקשה לבטל את עדותה. למרות ביטול התלונה נפתח תיק פלילי נגד מראד יצחק. נגד הגבר השני לא הוגש מישפט על אונס, כיוון שלא נמצא סיוע לעדותה של ריקי. אולם המישטרה אספה חומר מבעלי חנויות, והגישה כתב אישום נגדו ונגד עוד המישה צעירים ב' עבירות חסיטה באיומים.

שני הנאשמים האחרים, וביניהם בני המכונית, איסאק, נדחה לאחר הגנה.

דרכי חיים

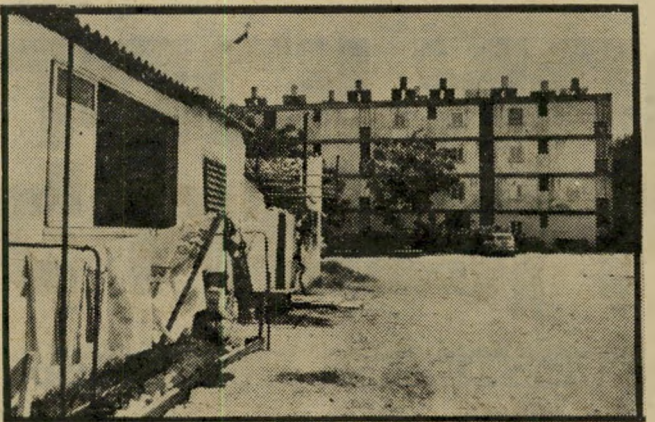
אשה לבדה

צעירי השכונה התעלזו כגרושה הצעירה ואימו עז ידיה אם תתלונן במישטרה

הוא אמר שיעלים לי את ה' ילדים. הילדים הם הדבר היחיד שנשאיר לי בחיים ואני גורא מסחדת עליהם. סיפור הפחדים של ריקי (שם בדוי) כדי לשמור על שלומה) נתגלה בצורה מוזרה ומעוצמת.

ריקי היא גרושה בת 27, ולה שתי בנות קטנות. בעלה של ריקי נהג להכות אותה ולכן התגרשה. כעת היא גרה עם בנותיה בשכונה ב' יפו, ומתפרנסת מעבודות נקיין. בחודש מאי השנה גילו אנשי המודר-המכין במישטרת תל-אביב בעקבות מידע שהגיע אליהם, כי בשכונתה של ריקי שולטת חבורת בריונים צעירים. אחד ממנהיגי ה' כנופיה, גברתן שהשתחרר לא מוזמן מבית-הסוהר, וחבורת מריעיו היו נוטלים מצרכים בחנויות ה' מכולת ולא משלמים. היו מטרידים את הדיירים בשיכון, וסחטנו באיר' מים כסף ושווה-כסף מאנשי השכור' גה.

רוב הקרבנות היו קשישים ב' דדים חסרי מגן שחששו אפילו להתלונן במישטרה. אנשי המדור לקחו את היוזמה לידיהם, ויצאו לחקור את הקרבנות. שניים מאנשי המדור הגיעו גם אל דירתה של ריקי, בקומה השלי' שית של בניין מגורים גדול. הבניין נראה כמו כל שיכון אחר בסביבת תל-אביב. ארבע כניסות, עשרות

השכונה כיפו חסיטות ואיומים של ב'ירושים

מישטרה מי הרביץ למי

הצעיר טוען שהשוטרים תקפו אותו. המישטרה טוענת שהוא תקף, ולא נחקר

"השוטר נתן לי אגרוף בפנים דרך החלון. הוא גרר אותי החוצה מהמכונית, ותוך-כדיכך בעט לי בצלעות. כשהתקפלתי הוא נתן לי אגרוף באף. שוטר אחר הפיל אותי ל'צופה, והם בעטו בי בכל הגוף". תיאורו של נחמיה פינחס לא סתר את מה שהתגלה לעיניהם של רוטאי בית-החולים השרון ב' פתח-תיקוה. הצעיר, שהוכנס ב' יום שלישי שעבר בדחיפות לחדר-המיון, היה חבול בכל גופו. דם רב שחת מפניו. אחרי סידרה של צילומים ובדיקות אושפו למשך

יומיים. אובחנו אצלו שטף-דם המור בעין השמאלית. חתך תחתית האף, פגיעה בשפה העליונה ובלחיו, ונפיחות כללית בפנים. נחמיה בן ה-25, המתגורר ב' רמת-ים, הוא מחסנאי בסוכנות מצברי שונאפ בנתניה. בבוקרו של היום השלישי יצא במכונית האופל שלו מביתו. על מה שקרה במהלך אותה נסיעה קיימות שתי גרסאות: **מספר נחמיה פינחס:**

נסעתי בכביש לכיוון ראש-העין. לפני נסע טרקטור, שהיה עם שני גלגלים על שפת הכורכר של הכביש. כדי לעקוף אותו לא נאלצתי לסטות מהמסלול. הדלקתי רק איתות ועקפתי. בסיום העקיפה עברה מולי מכונית פורד אסקורט ירוקה. לא הפרעתי לה. והיא המ' שיכה בחופשיות. לא הבחנתי ב' משהו מיוחד.

אחרי כמה דקות של נסיעה ראיתי פתאום את האסקורט חוזרת במהירות. היא עקפה וחכתה אותי בצולה חדה ונוסעיה צעקו לי לעצור. היו בתוכה המישה גברים בבגדים אורחיים. עצרתי ונשארת' בתוך המכונית. ארבעה מהם קפצו מהאסקורט ובאו אלי בריצה. בלי לשאול שום דבר הם החלו מייד להרביץ לי.

לא ידעתי מי הם. ראיתי על הזרוע של אחד מהם קעקוע. חשבתי שהם עבריינים. לכן פלטתי שם של עברייני ידוע מרמת-ים, ואמרתי שאני מהמישטרה שלי. חשבתי שזה ירתיע אותם והם יפסיקו. אבל זה רק עודד אותם להרביץ לי יותר חזק. אני רק כיסיתי את האיברים שלי כדי להתגונן מהמכות. לא ניסיתי אפילו להתנגד להם.

אחרי שהם הרביצו לי חמש דקות ברציפות, הם הכניסו אותי לתוך האסקורט. אחד מהם נכנס לתוך המכונית שלי ונסע. בתוך האסקורט ראיתי ממשירקשר ב' הבנתי שהם מהמדור. הם הודיעו בקשר שהם לוקחים אותי לבית' החולים.

בזמן הנסיעה הם אמרו לי: "יא בן-זונה, יכולת להרוג פה המישה אנשים!" או רק הבנתי שהמכות שקיבלתי היו בגלל שהם חושבים שסיכנתי אותם בשעה שעקפתי את הטרקטור. בבית-החולים ניסה אחד השוטר רים לאיים עלי שלא אתלונן. הוא אמר שזה רק יסבך אותי, ושאקבל בסוף שלושה חודשים בכלא. הוא גם ניסה לשכנע את הרופא שלא יבדוק אותי, אבל הרופא ראה את המצב שלי ואמר לשוטר: "הכה בחוף, פה אני קובע מה לעשות!"

עד כאן סיפורו של נחמיה פינחס.

ביום החמישי בשבוע שעבר השתחרר נחמיה מבית-החולים. הוא קיבל תעודה חתומה על-ידי הדוקטור יוסף לוי, שמעידה על מצבו הגופני. בתעודה אושרו ל' נחמיה עוד שבועיים של מנוחה. מבית-החולים פנה נחמיה ישר רות אל עורך-הדין אברהם ("אבי") אורן, שהגיש בשמו תלונה, לקצין תלונות-הציבור במרחב המרכז. מסתבר שהשוטרים שבהם מדובר כולם מתחנת המישטרה בפתח-תיקוה. "אני מתכוון לתבוע ש' המקיחה תיערך על-ידי חוקר מיו' חד מחוף לתחנת המישטרה בפתח-תיקוה." אמר הפרקליט. "אני אדי רוש להעמיד את השוטרים לדין בפני בית-מישפט מחוזי, ולא לדין מישמעתי, שבו נגזרים עונשים מנוכחים.

"יהיה צורך לחקור, נוסף על המכות. גם נקודה חשובה אחרת: במשך היומיים שנחמיה שהה ב' בית-החולים הוא ביקש שישלחו חוקר, לקבל את תלונתו נגד ה' שוטרים. המישטרה לא טרחה ל' לוח חוקר, אפילו כדי לגבות את גירסתו של נחמיה על מה שאירע. (המשך בעמוד 58)

המשך הסידרה

על נוהלי

הביטוח,

העושים

את האורח

ואת הציבור

פני כשנה שמו כמה מאנשי צבא-הקבע לב לכך שמנכים משכרם סכומים גדולים מדי. כפרמי יות עבור ביטוח-החיים וביטוח הרכב שעליהם חתמו בתחילת ה' שנה.

בדרך כלל טרודים אנשי-הצבא מכדי לשים לב לקטנות מעין אלה, מה גם שידעו כי שינויי-המדד גרמו לשינוי מתמיד בסכומי הפרמיות שנוכו משכרם תמורת הביטוח ה' שנתי. אולם היו כמה מקרים, ש' בהם ההפרשים היו כה גדולים, ש' אחדים מהם פנו לטוכן-הביטוח שלהם וביקשו הסברים. בדרך כלל, אחרי כמה פניות, היה מקבל איש' הצבא מיכתב מחברת-הביטוח, המור' דיע לו כי אכן חלה טעות, ונוכה משכרו סכום גדול מדי, וההפרשים יוחזרו לו בעת הניכויים הבאים. אולם רבים מאנשי הצבא אינם בודקים בכל חודש אם הסכום ה' מנוכה משכרם הוא הסכום האמ' תי. אותם שלא פנו לבקש בדיקה, לא קיבלו בחזרה את ההפרשים. מדובר ביותר מ-50 אלף איש, ובכללם אנשי מערכת-הביטוח. אלה מבוטחים באמצעות כמה חב' רות-ביטוח ישראליות. לטוכני חב' רות אלה אישורי-כניסה מיוחדים למחנות צה"ל, כדי לטפל בלקוחות. הסוכנים באים למחנות, ומשכנעים את אנשי-הצבא ועובדי-מערכת הביטוח לעשות ביטוחים שונים. חלק עושה רק ביטוח-רכב, חלק ביטוח-חיים בלבד, וחלק ביטוח חיים וחיסכון. כל עוד לא היתה אינ' פלציה דוהרת, היו הפרמיות מש' נתות אחת לשנה, או לכל היותר פעמיים בשנה. אולם בשנה-שנתיים

החוק החדש

ארעת

מצב נפגעי

התאונות

האחרונות היה צורך לשנות את ה' פרמיות אחת לחודש, כדי להתאימן למדד, וכאן החלו הצרות. ניכויי-השכר נעשים, כמובן, על-ידי המחשב של צה"ל ומערכת-הביטוח. המחשב קובע לכל איש' צבא את שכרו, ומדפיס לו את תלושי-המשכורת. גם ניכוי פרמיות הביטוח נעשות על פי הוראות ה' מחשב של צה"ל.

כאשר החלו להגיע אל חברות הביטוח תלונות רבות של אנשי צבא ממומרים, החל ויכוח בין חברות-הביטוח לבין צה"ל, מי אשם בניכויי-היתר. אנשי-הביטוח טענו כי הם מעבירים למחשב הוראות, הכוללות את הסכומים המדויקים שיש לנכותם, ואילו אנשי-המחשב של צה"ל השיבו כי ההוראות שהם מקבלים מחברות-הביטוח על סרטי-ניקוב כוללות את הטעויות.